[మొదటి భాగము]

ఆహార, వినోద కార్యక్రమాలు యథాప్రకారం సాగుతున్నాయి.

పర్సర్ (క్రూ మనుషులకు పానీయాలు, పాకెట్ మనీ సప్లయిచేసే ఉద్యోగి) దగ్గరకెళ్ళి ఓ విస్కీ బాటిలూ, ఓ జిన్ను బాటిలు, మూడు గ్లాసులూ తీసుకొన్నాను.

పదడుగులు ముందుకి వేశాను. అంతే! వీపుమీద బలంగా టన్నుదెబ్బ పడింది! వెన్నెముక విరిగినట్లయింది! దభాలున ముందుకు తూలిపడ్డాను!!

గ్లాసులూ, డ్రింక్ సీసాలూ బద్ధలుగా పగిలాయ్!!

పడేటప్పుడు నాకు తెలియకుండానే మోచేతులు నేల కడ్డంపెట్టాను. లేకపోతే కళ్ళలోకి సర్రున దిగబడేవి గాజు పెంకులు...

అంత బలమైన తోపు అది!

మోచేతికి గుచ్చుకున్నాయి పగిలిన విస్కీ సీసా ముక్కలు!

చర్మంలోంచి సగం బయటికి కనబడుతున్నాయవి...!!

దెబ్బతిన్న పులిలా వెనక్కి చూసాను.

నలుగురు క్రూర మనుషులు!

తెల్లటి అడివిపందుల్లా నిలబడివున్నారు.

బొడ్డువేపు పరిగెట్టింది నా చెయ్యి పిస్టల్ కోసం.

అప్పటికే ఆలస్యమైంది!

ఒకడు నావేపు మెరుపులా దూకాడు.

అతని బూటుకాలు నా మోచేతిమీదుగా దూసుకు పోయింది.

కెవ్వున అరిచాను బాధగా...

నిప్పుకణిక చర్మంలో దూరినట్లయింది...

మోచేతి భాగంలో సగం పైగా కనబడే గాజుపెంకు పూర్తిగా దిగబడింది!

తెగిన ఆనకట్టలా భళ్ళున బయటికి తన్నింది రక్తం!

నా చేతులూ, కాళ్ళూ మిగతా ముగ్గురు పట్టుకొని చటుక్కున పైకి లేవనెత్తారు.

డెక్ మీదకి తీసికెళ్ళి సముద్రంలోకి విసిరేస్తారా?...

ఆలస్యమైతే పిస్టల్ నాది కాకుండా పోవచ్చు...

తెగించాను!

చేతిలోని బాధ లెక్కచెయ్యకుండా కాళ్ళు చేతులు దగ్గరకి జాడించాను.

అంతే! ముగ్గురి తలకాయలూ కొండల్లా ఢీకొన్నాయ్.

దభాలున నేలమీద కడ్డాను.

నా చేతిలో సగం పగిలిన బాటిల్ ప్రత్యక్షమయింది.

మెరుపులా లేచాను. గాలిలో అది గిరగిరా తిరిగింది.

ఇద్దరు పొట్టలు పట్టుకొని 'కెవ్వ్'న అరిచారు.

"బంచ్ ఆఫ్ స్కౌండ్రల్స్! పేగులు బయటికి లాగుతా!"

అరుస్తూ గిరగిరా త్రిప్పసాగాను సగం పగిలిన సీసా. మరొకడి బుగ్గ చీరుకుపోయింది.

"స్టాపిట్ మేజర్! ప్లీ...జ్!"

ఎవరిదో కంఠం వినబడింది.

ఆగిపోయాను ఆయాసంతో.

కుక్ అతను! షిప్‌లో వంటలు వండే వ్యక్తి!

అందరూ ఒగురుస్తూ నిలబడిపోయారు.

"ఇడియట్స్ గెట్ బాక్!" అన్నాడు కోపంగా అందర్నీ పిచ్చిగా వెనక్కి తోస్తూ.

"షిప్‌లో తిండి తిని దున్నపోతుల్లా బలిసిపోయారు మీరు. బుర్ర పనిచేయడంలేదు మీకు. మనం భయంకర్ని చంపినంత మాత్రాన కాన్వోరాని వశపర్చుకోడంఅసాధ్యం. పైగా భయంకర్ చస్తే మన కాప్టెన్ చస్తాడు. కాప్టెన్ని చంపిన తర్వాత కాన్వోరాని మనం చంపినా మనకు జరిగేది ఏమీలేదు. ఇటువంటి పిచ్చివేషాలు వేసి కాప్టెన్ ప్రాణాలకు అపాయం తేకండి.

ప్రస్తుతం భయంకర్‌వల్ల మనకేం నష్టంలేదు. అతను దిగిపోయిన తర్వాత మన ప్రయాణం సాఫీగా జరుగు

తుంది. అంతవరకూ మనం సర్దుకుపోక తప్పదు. అండర్ స్టాండ్. నా గో టు మెడికల్ రూమ్!'' అరిచాడు కుక్ చేతులు ఊపుతూ.

నలుగురు క్రూ మనుషులు, గాయాలు తడుముకుంటూ మౌనంగా వెళ్ళిపోయారు.

''మిస్టర్ భయంకర్! మా మనుషుల తరఫున నేను క్షమాపణలు చెప్పుకుంటున్నాను. ఆపరేషన్ చేసి మీ చేతిలోని గాజు పెంకులు తీసెయ్యాలి. ప్లీజ్ ఫాలో మీ'' అన్నాడు కుక్ నా భుజం పట్టుకుంటూ.

ఎడంచేతిలోని పగిలిన సీసా విసిరేసి అతని వెంట నడిచాను గంభీరంగా.

* * *

నిన్నటి సంఘటనలతో క్రూ మనుషులు నా దారికొచ్చారు. మౌనంగా ఎవరి పని వాళ్ళు చూసుకుంటున్నారు. ప్రయాణీకులు కొందరు డెక్ మీది స్విమ్మింగ్ పూల్ లో, బేతింగ్ దుస్తులతో కేరింతలు కొడుతూ స్నానాలు చేస్తున్నారు.

కొందరు టబ్ ఛెయిర్స్ లో కూర్చొని కులాసాగా బీర్ చప్పరిస్తున్నారు.

స్విమ్మింగ్ పూల్ ఒడ్డునవున్న ట్రాన్సిస్టర్లోంచి స్వర్గీయ జిమ్ రీవ్స్ కంఠం శ్రావ్యంగా పలుకుతోంది.

జిమ్ రీవ్స్!

ఎంత హాయిగా పాడేవాడు.

హెలికాప్టర్లో ఎన్నో ప్రాంతాలు తిరిగి తన ప్రోగ్రామ్స్ యిచ్చేవాడు.

ఇతర గాయకుల కిది కన్నెర్ర లయింది.

అతని కాప్టర్ లో బాంబు పెట్టారు.

ఇక లేదు జిమ్ రీవ్స్. ఇంకా అతని కంఠం అభిమానులు వినొచ్చు.

డెక్ మీద నిలబడి సిగరెట్ పీలుస్తూ ఇంగ్లీష్ పాట వింటున్నాను.

బికినీ ధరించిన విదేశీ యువతులు డెక్ మీద బోర్లా పడుకున్నారు మత్తుగా.

స్విమ్మింగ్ పూల్ లో ఓ ఎబ్బెటిబైరు చేతులతో పట్టుకొని ఉత్సాహంగా ఈదుతున్నాడు మూగకుర్రాడు జానీ. అతను నావైపు నవ్వుతూ చేతులాడిస్తున్నప్పుడల్లా పలకరింపుగా, ప్రోత్సాహపూర్వకంగా తలాడిస్తూ నవ్వుతున్నాను.

సముద్రంమీంచి చల్లనిగాలి వీస్తోంది.

"సర్" అన్న పిలుపు వినబడింది.

తలత్రిప్పి చూసాను. కుక్!

ట్రేలోని కాఫీ కెటిల్ తో నా ముందుకు వచ్చాడు.

"హలో కుక్! ఏమంటున్నారు మీ వాళ్ళు?" అడిగాను సిగరెట్ సముద్రంలోనికి విసిరేస్తూ.

"వాళ్ళ ఖర్మ సార్! మరో వారంరోజులు త్వరగా గడిచిపోవాలని కోరుకుంటున్నాను. ఈ రగడలు నా కిష్టంలేదు" అన్నాడు కుక్ కెటిల్ లోని కాఫీ పింగాణీ కప్పులో పోస్తూ.

"గుడ్! శర్వోరాకి కాఫీ పంపావా?"

"లేదు సార్. ఇప్పుడు వెళ్తాను."

"మరో రెండు కప్పుల్లో పొయ్యి. శర్వోరాకీ, కెప్టెన్ కీ నేను పట్టుకెళ్తాను."

"కాప్టెన్ కాఫీ త్రాగరు సార్! కాఫీలో కాఫిన్ అన బడే విషం వుంటుందట. అందుకని అమృతం మాత్రం తాగి మత్తుగా పడుకుంటూ వుంటారాయన" అంటూ ట్రే నా చేతి కిచ్చాడు కుక్.

తిన్నగా శాన్యోరా గదికి నడిచాను.

కాప్టెన్ బంధించబడిన చేతుల్తోనే ఏదో యింగ్లీష్ నవల చదువుతున్నాడు.

శన్యోరాకి కాఫీపోసి ఓ కప్పు యిచ్చాను.

ఇద్దరూ సిప్ చేయసాగాం.

"ఎక్స్‌క్యూజ్ మీ కాప్టెన్! హౌ ఎబౌట్ ఎ కాఫీ?" గౌరవంకోసం అడిగాను.

"నో థాంక్యూ" కాప్టెన్ ఓసారి పుస్తకంలోంచి తలెత్తి మళ్ళీ దించుకున్నాడు.

కాఫీ ఆఖరిగుక్క తాగి కప్పు ట్రేలో పెట్టాను. శన్యోరాకూడా తాగడం పూర్తి చేసింది.

"ఎలా వుంది నవల?" అడిగాను కాప్టెన్ని నవ్వుతూ.

"ఫైన్ బుక్. మంచి సస్పెన్సులో కొట్టుకుంటున్నాను. డిటెక్టివ్ తన ఫ్రెండ్ హోటల్కి వస్తాడు. కాఫీ తాగడం ముగించగానే నేలమీద కూలిపోతాడు. అతను తాగిన కాఫీలో మత్తుమందు కలపబడు..." కాప్టెన్ మాటలు పూర్తి కాలేదు. అదిరిపడుతూ పైకి లేచాను. తల గట్టిగా విదిలించాను.

"మో...సం" అరవాలనుకొన్నాను. కానీ, గొంతుక పట్టేసింది. ఉహుఁ లాభంలేదు...కళ్ళు మసకలు కమ్మ సాగాయి. తల దిమ్ముగా...శన్యోరాకికూడా నా పరిస్థితే

ఏర్పడ్డం మసగ్గా కనబడింది. కుక్ అప్రయత్నంగా స్మృతి పథంలో మెరిసి మాయమయ్యాడు.

అంతే! తటాలున జారిపోయాను బరువుగా.

*　　　*　　　*

బరువుగా కళ్లు తెరిచాను.

స్మెల్లింగ్ సాల్ట్ వాసన చూపిస్తున్న డాక్టర్ వెనక్కి తగ్గాడు. తలతిప్పి చూసాను. శనోర్యా కంగారుగా అప్పుడే లేచి కూర్చుంటోంది.

మేము మెడికల్ రూంలో వున్నట్లు గ్రహించాను. బెడ్ ప్రక్కగా కొత్త యూనిఫాంలో నిలబడ్డ కాప్టెన్ నవ్వుతూ కనిపించాడు. అతని ప్రక్కగా...కుక్!

పిడికెళ్లు బిగించాను.

"మేజర్! ఎవరు కాఫీలో మత్తుమందు కలిపింది?" అడిగింది శానోర్యా.

"దట్ బాస్టర్డ్" అన్నాడు కళ్ళతో కుక్‌ని చూపి.

శానోర్యా బెడ్‌మీంచి స్ప్రింగ్‌లా లేచింది.

ఆమె సింహనాదం చూస్తూ కరేటా స్టయిల్లో కుక్ మీదకి ఎగిరింది.

కుక్ భుజంమీద గండ్రగొడ్డలిలా పడింది ఆమె చెయ్యి.

అతని గుండెలమీద శివంగిలా వుంది శానోర్యా.

ఆ స్థితిలో తాను ధరించిన గౌను పిక్కల పైకి లేచి పోడంకూడా గుర్తించలేదామె.

"మిస్ శానోర్యా! నో ఫీట్స్ ప్లీజ్!" అన్నాడు కాప్టెన్ అటువైపు కదిలి, తాపీగా.

అతని చేతిలో యిప్పుడు రెండు పిస్తోళ్ళు మెరుస్తున్నాయి.

శాన్యోరా వాటివైపు చూసి గౌను సర్దుకుంటూ నిస్సహాయంగా పైకి లేచింది.

"డక్! మోసం చేశావ్!" అన్నాను పళ్ళు కొరుకుతూ,

"హి ఈజ్ ఎ బాండికూట్" అర్చింది శాన్యోరా, ఎగిసి పడే గుండెల్తో.

"సారీ మేజర్! తెలివి ఉపయోగించాను అనాలి," అన్నాడు. డక్, నవ్వి చేత్తో భుజం రాసుకుంటూ.

"మిస్టర్ భయంకర్! ప్లీజ్ లిసెన్ టుమి. యిప్పుడు మీరు నిరాయుధులు. మిమ్మల్ని పోర్ట్ సుడాన్ పోలీసులకు అప్పగించవచ్చు. కాని నేను అలా చెయ్యడంలేదు. అప్పటిదాకా మిమ్మల్ని ఈ షిప్‌లో ఉంచుకోడం పాముపిల్లలకు పాలు పోయడం అవుతుంది. మా దృష్టి మీ బాధ్యతలమీద ఉండదు. సో మీరు బతకడానికి ఓ ఛాన్సు యిస్తున్నాను" అంటూ ఆగాడు కాప్టెన్.

"సిగరెట్ కాప్టెన్" అడిగాను.

సిగరెట్ పెట్టె, అగ్గిపెట్టె నా ఒళ్ళోకి విసిరాడు కాప్టెన్. రెండు ఫిల్టర్ సిగరెట్లు నోట్లో పెట్టి ఒకేసారి వెలిగించాను. ఒకటి శాన్యోరాకిచ్చాను. ఆమె ముఖంలో ఏదో ఆత్రుత కనబడింది నాకు.

గట్టిగా దమ్ము లాగాను. "స్పీకాన్ కాప్టెన్."

"మిస్టర్ భయంకర్! నిన్నూ, శాన్యోరాను ఈఅనంత సముద్రంలో ఓ సాధారణ లైఫ్ బోటులో వదిలేస్తాం!!"

(సశేషం)